

ΆΡΗΣ

Όπως μας πληροφορεί ο Όμηρος, ο καβγατζής θεός είχε υποσχεθεί στη μητέρα του Ήρα και στην Αθηνά να βοηθήσει τους Έλληνες. Όμως, ξελογιασμένος από την ομορφιά της Αφροδίτης, πέρασε σε μια κρίσιμη στιγμή στην αντίπαλη παράταξη. Για αρκετό καιρό παραστεκόταν στο σημαντικότερο ήρωα των Τρώων, τον Έκτορα, ο οποίος θέριζε τα κεφάλια των Αχαιών, μια και έλειπε από το πεδίο της μάχης ο Αχιλλέας. Η Ήρα αγανακτισμένη με το γιο της που από μικρός μονάχα προβλήματα της προκαλούσε, έτρεξε στον Δία και του ζήτησε την άδεια να διώξει τον Άρη από τη μάχη, πληγώνοντάς τον. Αυτός δέχτηκε, μια και δε συμπαθούσε καθόλου το γιο του. Αμέσως η Ήρα έστειλε την Αθηνά να τον κανονίσει όπως αυτή ήξερε. Η σοφή Παλλάδα φόρεσε την κυνέα, τη σκούφια δηλαδή του θείου της του Πλούτωνα, που την έκανε αόρατη, και μεμιάς πήδηξε από τον Όλυμπο στην Τρωική πεδιάδα. Έπειτα στάθηκε πάνω στο άρμα του Διομήδη που ξεκινούσε μάχη με τον Άρη, χωρίς βέβαια να γνωρίζει ότι ήταν ο Ολύμπιος θεός. Αυτός πρώτος εκτόξευσε το χάλκινο δόρυ του εναντίον του θνητού πολεμιστή, αλλά η αθέατη Αθηνά το έσπρωξε με τα δυο της χέρια και έπεσε στο κενό. Τότε ο Διομήδης έριξε το δικό του δόρυ και η Αθηνά το κατεύθυνε στα πλευρά του Άρη. Αυτός πληγωμένος έπεσε καταγής και έβγαλε τρομερή φωνή που πανικόβαλε Έλληνες και Τρώες, γιατί ήταν σαν να φώναζαν μαζί δέκα χιλιάδες πολεμιστές. Μετά πέταξε στον Όλυμπο τυλιγμένος σε πυκνά σύννεφα και αμέσως κατευθύνθηκε στο παλάτι του Δία.

Του έδειξε κλαίγοντας την πληγή του και άρχισε να του λέει παραπονιάρικα:

- Πατέρα Δία, βλέπεις τις αδικίες να γίνονται, μα δε θυμώνεις. Όλοι οι θεοί κάνουμε πάντα το θέλημά σου και υπακούμε στις διαταγές σου. Εσύ όμως δε βλέπεις την Αθηνά που κάνει πάντα το δικό της· δε τη μαλώνεις ποτέ, γιατί τη γέννησες μόνος σου. Και τώρα να· έβαλε ένα θνητό να με χτυπήσει με το δόρυ του και να με ρεζιλέψει.

Ο πατέρας των θεών και των ανθρώπων, έξω φρενών με το γιο του, του απάντησε με προσβλητικά λόγια.

- Δεν ντρέπεσαι που έρχεσαι μπροστά μου και κλαψουρίζεις; Να ξέρεις πως σε μισώ, γιατί πάντα σου αρέσουν οι πόλεμοι, οι μάχες και οι καβγάδες. Είσαι αγύριστο κεφάλι σαν τη μάνα σου την Ήρα. Ξέρε το, στριμμένη, πως αν ήταν άλλος πατέρας σου θα σε είχε ρίξει στα Τάρταρα, πιο κάτω και από τους Τιτάνες.

Αυτά του είπε, αλλά γιος του ήταν και δεν άντεχε να τον βλέπει να πονάει και να κλαίει. Γι' αυτό έδωσε εντολή στον Παίονα, το γιατρό των θεών, να θεραπεύσει την πληγή του. Αλλά και στην τελική μάχη του Τρωικού πολέμου όλοι οι θεοί, με την άδεια μάλιστα του Δία, έτρεξαν πάνοπλοι στο πεδίο της

μάχης. Στο στρατόπεδο των Ελλήνων παρατάχτηκαν η Ήρα, η Αθηνά, ο κοσμοσεΐστης Ποσειδώνας και ο θεϊκός σιδηρουργός Ήφαιστος. Πλάι στους Τρώες κατέφτασαν ο κρανοσεΐστης Άρης, η σαΐτεύτρα Άρτεμη, ο μακρυμάλλης Φοίβος, η Λητώ, η γελαστή Αφροδίτη και ο ποταμός Ξάνθος.

Ο Άρης, που ήταν χολωμένος με την Αθηνά, γιατί πάντα τον ντρόπιαζε μπροστά στα μάτια των Ολυμπίων, όρμησε με την πρώτη ευκαιρία καταπάνω της και της μίλησε με άσχημα λόγια:

- Αδιάντροπη σκύλα, που με τον εγωισμό σου και την αυθάδειά σου προκαλείς μπελάδες στους θεούς.

Έπειτα έριξε το δόρυ του στην αιγίδα της Αθηνάς που ούτε ο κεραυνός του Δία δεν τη διαπερνούσε. Η θεά τραντάχτηκε και έκανε δυο τρία βήματα προς τα πίσω. Χωρίς να χάσει το θάρρος της, άρπαξε μια πελώρια κοτρόνα που οι άνθρωποι την είχαν στήσει για σύνορο και την εκσφενδόνισε στον πολεμόχαρο θεό. Η κοτρόνα χτύπησε τον Άρη στο λαιμό, λύγισαν τα γόνατά του και έπεσε φαρδύς πλατύς κάτω. Το τεράστιο κορμί του απλώθηκε και σκέπασε εφτά στρέμματα. Τα γόνατά του μάτωσαν και τα μαλλιά του γέμισαν χώματα. Όλοι οι θεοί άρχισαν να γελάνε όταν είδαν ξαπλωμένο καταγής το θεό του πολέμου, που για μια ακόμη φορά τον ρεζίλιψε η Αθηνά. Μονάχα η Αφροδίτη έτρεξε κοντά του, τον βοήθησε να σηκωθεί και πιάνοντάς τον από το χέρι τον ανέβασε στον Όλυμπο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Όμως σημαντική είναι η συμμετοχή της Αφροδίτης και στις πιο ξακουστές και φημισμένες πολεμικές επιχειρήσεις της αρχαιότητας. Ιδιαίτερα για τον Τρωικό πόλεμο μπορούμε να πούμε ότι η θεά στάθηκε η αιτία να ξεσπάσει μια δεκάχρονη πολεμική σύρραξη. Όλα ξεκίνησαν από τη στιγμή που η Αθηνά, η Ήρα και η Αφροδίτη διεκδίκησαν τον τίτλο της ομορφότερης. Ο Δίας τότε όρισε κριτή τον Πάρη, το βασιλόπουλο της Τροίας, που έβοσκε τα πρόβατα του πατέρα του πάνω στην Ίδη. Σ' αυτά τα ιδιόμορφα καλλιστεία ο Πάρης έδωσε τον τίτλο στη θεά της ομορφιάς με αντάλλαγμα να του χαρίσει την πιο ωραία γυναίκα του κόσμου, την Ελένη, σύζυγο του βασιλιά της Σπάρτης Μενέλαου. Ο Πάρης πήγε με πλοία στη Σπάρτη και φιλοξενήθηκε στο ανάκτορο. Τότε η Αφροδίτη κυρίεψε με ακατανίκητο ερωτικό πόθο την Ελένη. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η πανέμορφη βασιλοπούλα να ακολουθήσει σαν υπνωτισμένη το φιλοξενούμενό της στην Τροία. Η αρπαγή της Ελένης ήταν η αιτία για να ξεσπάσει ο πόλεμος.

Η Αφροδίτη συμμετείχε στον πόλεμο υποστηρίζοντας πάντα τους Τρώες, γιατί Τρώας ήταν ο Πάρης, ο επίσημος προστατευόμενός της, μα και ο Αινείας, ο γιος που απέκτησε από το σμίξιμό της με τον Αγκίση. Η θεά επενέβη σε αποφασιστικής σημασίας στιγμές. Πιο σημαντική ήταν η ανάμειξή της στη μονομαχία του Πάρη με τον Μενέλαο. Οι δυο παρατάξεις είχαν συμφωνήσει ότι η Ελένη θα παραδινόταν στα χέρια του νικητή της μονομαχίας. Τη στιγμή που η νίκη ήταν σίγουρη για τον Μενέλαο, η Αφροδίτη μέσα σ' ένα σύννεφο άρπαξε τον Πάρη και τον μετέφερε στο τρωικό ανάκτορο. Μάλιστα, κυριεύοντας με ερωτικό πόθο πάλι την Ελένη την έριξε στην αγκαλιά του, μολονότι η ίδια στην πραγματικότητα ήθελε να επιστρέψει στο νόμιμο σύζυγό της.

Εξάλλου, πάρα πολλές φορές επενέβη στη μάχη για να προστατέψει τον Αινεία, που ήταν ο πιο γενναίος Τρώας μετά τον Έκτορα. Όταν οι Έλληνες κατάφεραν να κυριέψουν το Ίλιον (Τροία), αυτός με τη βοήθεια της θεάς μητέρας του, πήρε την οικογένειά του, αρκετούς συντρόφους του και με τα καράβια του κατευθύνθηκε στην Ιταλία και ίδρυσε τη Ρώμη.

ΑΘΗΝΑ

Η πολεμική θεά είχε ενεργό δράση στον Τρωικό πόλεμο, όπου και προστάτευε την παράταξη των Ελλήνων κι αυτό γιατί ήταν εξοργισμένη από την κρίση του Πάρι για την ομορφότερη θεά. Αγαπημένοι της πολεμιστές ήταν ο Διομήδης, ο Αχιλλέας και ο Οδυσσέας. Στάθηκε στο πλάι τους σ' όλες τις δύσκολες στιγμές. Όταν μάλιστα υπήρχε μεγάλος κίνδυνος, κατέφευγε σε θαύματα για να τους σώσει. Έκανε θεϊκή φωτιά να βγαίνει από την περικεφαλαία του Διομήδη και σκέπασε με πύρινο σύννεφο το κεφάλι του Αχιλλέα. Μάλιστα, στις πιο δύσκολες στιγμές μεταμορφωνόταν η ίδια σε Τρώα πολεμιστή και πήγαινε στις συγκεντρώσεις των αντίπαλων στρατηγών, δίνοντάς τους λανθασμένες συμβουλές. Αλλά και όταν υπήρχαν διχόνοιες και διαφωνίες στο στρατόπεδο των Ελλήνων, πάντοτε κατάφερε να προλάβει τα χειρότερα· αυτή δεν άφησε τον Αχιλλέα να σκοτώσει τον Αγαμέμνονα αν και τον είχε προσβάλει βαρύτατα.

